

ממ:

עין משפט
נר מצוה

כד א ב ג מ" פ"ד מה'י
עבודת יוה"כ הלכה א'
כה ד מ"י טס פ"ה הלכה
י'
כו ה מ"י פ"ב מהלכות קרבן
טקח הלכה י'
כז ו מ"י פ"ב מהלכות
בטורים הלכה ח (טוש"ע
י"ד סימן טכא סעיף כ):

סוף דע"י

הוֹבֵא אֶת הַמִּסֵּכָה

רבינו חננאל

גבי מנחת חוטם נח קחמל קין
עודם קשה יותר קחמל חוטם
אלה קשה לקמיה קחמל לפי שאין
מגובלת אין יכול להשוות בשעת
קמייה אבל צער אין לו:
שאני הרם ירידיה שוה שוה בספחה.
מכאן יש לדקדק דעה
דקחמל רבנא במרובה (וכ"ק דף עו):
זה בנה אב כל מקום שצאמר שוה
אינו אלא להוציא את הכלאים היינו
זה [דספח] כדאמרין הכל דליפני
מקשה שוה דפטר חמור ומרובה
מקשה דננין אב דרבא לפטר חמור
אסתרין דרבנן אין פירין אל בעל
וכו' ולא כמו שפירש' בפרק אמו
ואת בנו (חולין דף עח.) דננין אב
דרבא משה שכנים ושוה עינים עד
שיאב אביו ואמו שניהם שכנים או
שניהם עינים ועוד קשה לפירוש
מהבאי דמרובה גופה דפריך ההם ולר
ועיבדו מן הטמא דלא כרבי יהושע ד

ס' ישנים

[illegible]

דלפיטן ליה משאר קדשים דמחש
יג"ש וזן כג כג קאמר לה כס'
חיה שחטה וטריפה ועוד רבי א'
יבשר ופרש הוי פז גמור ויהי
יבכשרא דדיקולא וילפיטן שה
האחרים לגד מכלאים ועוד בכל
כלאים במרובה ואמאי מחייב רבי
דמרווחהו לרבי שפיז ג"ש וזני

(א) ליל עד שחרית קשה דמיניה סי'

הוציאו לו פרק חמישי יומא

והאיכה כפיצוה. ומה שמקשה ר"י דכפ' קמא דמנחות (דף י"א.) אמרינן גבי מנחת מאפה ומנחת ומנחת וז' היא עבודה קשה שבמקדש ובפרק כל המנחות באות מזה (שם דף נ"ד.) אמרינן אין לך קשה לקמייה יותר ממנחת חוטא נראה לי דהנך ג'

דקא חשיב הכא עבודות קשות הם
לסלקן לעשות שיש בזה זכר מליקה
למליק צפורנו למחוק המפרק וכן
מקריה דמנחת מחסר שיש לו זכר
לסלקן למחוק גדולו מלמעלה ובאצט
קטנה מלמעלה ולהשוות דבר קשה וכן
בחספיה דכפרסע שטועל הדין כשינוי
וטעם מפרסע לקמן סה"ה דין ליסר
מחד שלא יכזה מחסר אצטלים אבל
גבי מנחת חוטט לא קאמר אין לך
עבודה קשה יותר ממנחת חוטט
אאלא קשה לקמיה קאמר לפי שאין
מגובלת אין יכול להשוות בשעת
קמיה אבל זכר אין לו:

שְׂאֵנִי הָתֵם דִּילִיף שֶׁהָ שֶׁהָ פִּסְחָה.
מִכָּאן שֶׁנֶּחֱמָה לְדַקְדָּק דִּלְכָּא
דְּקֻמָּא רִבְרִי בִּמְצוּנָה (בִּיקָן דף עו)
וְהָ נִבְּה אֶב כֹּל מִקּוֹס שְׂחֻמָּה שֶׁ
אִינִי אֵלֶּה לְהוֹיֵא אֵת הַכִּלְאִים הֵינִי
שֶׁהָ (דַּפְסָן) דְּנִמְרִינִי כֹּה דִּלְפִין
מִינִי שֶׁהָ דַּפְטֵר חֲמור וּבִמְצוּנָה
מִסְתַּקִּין דְּבִינִי אֶב דִּלְכָּא לִפְטֵר חֲמור
אִיעֲטֵר (וּבְמִתָּן אִין פִּדְוִיל אֶב כְּעָגֵל
וְכוֹי וְלֹא כִמוּ שִׁפְרִישׁ צִפְרֵק אִוְמוּ
וְאֵת בְּנֵי (חֲלִיל דף עח) דְּבִינִי אֶב
דִּרְבָּנָה מִשֶּׁהָ כְּסִינִים וְהֵם עוֹסִים עַד
שֶׁהָ אִבִּי וְאִמִּי וְאִמִּי כְּסִינִים וְהֵם
שִׁינִים עוֹסִים וְעוֹד קֶשֶׁה לִפְרוֹשׁ

[illegible]

והוא עו ואפי' דהאי קרא דמן הכנשים במזרים נהגו ועדיין לא נהא
אלא וזו נהא אב שבתה ש וכתב אללו מן הכנשים כל מקום שנאמר
י' מימי המצר קדשים נראה י' דאיתערין לכדדרשנין בפרק שני דזבחה
במזבחם שפר הפר שיהא כבר אין י' אלא קדשי קדשים קדשים קלים
ואף על גב דפרין עלה מכל הוצאים שנשחיר בהם כיום חללה
ששהה נהי דכל הוימיו לא בעינן שיהא חס קבלה מיהו גמר מימיה
והשתא ניחא לרבי אלאעזר אפי' דשני ככלאים ולא מוקי ביון
קבלה שיהא הלך לא מה לכן פרט כל השמות אללו לא ודוקא
כיוולס יחד דהא עגל וזיה וני לא נפקי מגזירה שום אלא ממעשמות
אז לא הוי אלא מכלאים וא"מ מכל מקום לימי בגזירה שיהא דשהיה
וסימה דקא דייק מתרבוה גזין אז דרנא למי לי אז לקדשים
אז דרנא הוי ניחא ליה ואמאי ק' לא לא כתב בקדשים אז דגזירא
ר' יתכן דדרך הגמרא לקשות ק' לפי מה שלא נקדים רבא בזבחה
מילתא מתדשים אלא מתמרה אמריי אפילו י' אמריי הכי לא ניחא

(מכונות דף מ:): וצרימ מסכת קידושין (דף ג:) גבי כסף קידושיה מנה
 ק"ל בכחיות בפרק אלו נערות (מכונות דף מ: יסס) דלמיהו הוו אלל
 גמרא אפילו אה"ל נדושת ופנס מקרא אחרנא נפקא לא מני למיני
 פירושה דכרה לסס ואין להאריך כלן בזה ואלו יעננה מני קטע מה
 מקדשים ינחא הא דקאמר אי לקדשים אי לא הוה כחז בהדיא
 שפיר מהכא דקדשים מקדשים גמירין בהיקשא דוחא המורה לעולה
 בצללאים מהו לפדות נדמה והא כלאים לא ממעטין מגוירא שיה אלל
 לגרוי מתפרה פתרה ואחא בנין אל לא למעושה מהשחא נמי

[illegible]

יכירד הוא עושה. חפניה שניה שזפנים מן הבין לתוך חפניו אוחז את ראש הבין בראשי אלבעותיו לאחר שהניח את המחתה בלחץ וידה של בוך כלפי בין וזרועותיו ומעלה בשני גודליו ומושך את ידה בגודליו לגד גופו מעט מעט עד שמגיע ראש ידה לבין אזילי ידיו וראש הבין

מניע לגובה פס ידו וחזק ומחזק
דקך כזה למוך חפני וזכרה על
הגחלים: מינין. על הפסח מי
שרוה לינעט ומושך ידו ממנו מי
שרוה לימשך עד שיפסח: ואם איסא.
לזאמר שפיעה נמי קרין ציה על
השע עד שזרק מביעצה ליה: ואם
ימעט פסח. אם צני מניין להימעט
ולמשוך אם ידיו: מהיו מעט.
בעד שהיוימו קימת ימעטו ולא
משימט: אין פודין. פטר פסח: ולא
כעול ולא כחיה. דשה כחיו: ולא.
גשה פסחה: ולא ככלאים. דעו
ורחל ואע"ג דלמי דרדיו הוא שם:

וְלֹא כִּבּוֹי. דְּמִיּוֹ וְנִיבִיּוֹ. קָמַי מִיָּהּ וְלֹא
בְּשִׁטּוֹת אֲלֵמָה שְׁטוּתָה לֹא עָה הַסּוּף:
וְהוֹלֵךְ

י בְּרִמּוֹ שֶׁל פֶּר רַב אִמִּי אִמֵּר בְּכַר וְלֹא בְּדִמּוֹ שֶׁל פֶּר
וְאִפִּילוֹ בְּדִמּוֹ שֶׁל פֶּר אִיתִיבֵיהּ רַבִּי אִמִּי לְרַבִּי יִצְחָק
יִידִיָּהּ מִמֶּנּוּ עַד שִׁישְׁחַט וְאִם אֵיתָא עַד שִׁזְרוּק מִיבְעִי
תִּיב: מִהְיוֹת מִשֶּׁה מַחְזוּתָה דְּשֶׁה מַתִּיב מִרְּזוּרָא
וְלֹא בַחֲיָה וְלֹא בְּשִׁחְטָהּ וְלֹא בְּטִרְפָּהּ וְלֹא בְּכֻלָּאִים
וְאִנִּי הֵתִם דִּילִיף שֶׁהָ שֶׁה מִפְסָח "אִי מַה לְהֵלֵךְ זָכַר
אֵן זָכַר תָּם וְכֵן שְׁנֵה ת"ל "תַּפְרָדָה תַּפְרָדָה רִיבָה
הָ אִפִּילוֹ כּוֹלְהוּ נָמִי אִם כֵּן שֶׁה מֵאִי אֲהֵנִי לִיָּה
אִיתִיבֵיהּ

הסווא שם בנין אב דרבא למאי אחא ומשני לטמא שטלח מן הטוהר
עוים נפקא שמע מינה דבנין לא היו. כמאן כשביס וכו' וכו'
קרי ליה בנין אב וכן בג גג פיק דבכירות (דף י"ד) קרי ליה וגו'
ת הללו וכו' ועוד מאי שגא דנקט רבא להוילא כלאים טפי מטריפה
ו ממשעט" כלאים אי לאו דכמיז אי שם לרבות הכלאים כדאיתא בפי'
ו י"ש לא פטר בטריפה אלא משום דשחטוה שחיה ראויה לא שמה
וה' וכן כרי וימקו) אחאי מחייב דה' וה' מוכר את הטריפה ועוד
הטעם הנה לא ליה דלין פורין דשחטוה וטריפה ועוד כ' פריך
ו הטריפה וליכא למימר דהיי בלא בנין אב נפקא ממשמעותא דשה
ב' דבנין אב דרבא וגויה שיה לאו הנה מתלה היה אלא דגמריהו
העוים תקחו והשתא בנין אב דרבא נפיק מיתורא דמן הכבשים וכו'
מסביר למעשה כלאים דהוה שרינן לה כרי אלעזר אי לאו משום
מסביר וטעמוהו מיקרס וזה ולא מרבינן לה כרי כלאים מסביר להו

יִשְׁטָרְיָן דַּמְשָׁר קִדְשִׁים נִפְקָא דַּמְעָטִינָן כְּזֵה בְּלֵאֵם מֵאִיר אֶל כַּשׁ
קִדְשִׁים מִ"ת בְּתֵר דִּנְכֵּתוּן קִדְשִׁים לֹא אִיִּשְׁטָרְיָן יִמְכִּיכֵהוּ לְהֵאִי קִרָּא
אִינוּ אֵלֶּה לְהֵאִיר הַכֵּלִּים וְאֵם תִּתְּמֵר דַּכְּמִי בִּדְהֵא קִרָּא לְמֵה
(דף כה): הָלֹרֶם אֵזוּן הֶפֶר וְאֶחָר כֶּן קִיבֵּל דְּמו פְּסוּל שְׁזֵמֵר וְיִבְקֵן
יִשְׁטָרְיָן דַּכְּמִי זֵכֶר תִּמְיִין כֶּן שְׁנֵה יִהְיֶה לְכַס שִׁיחַ כֹּל הַיּוֹמִיתִי חֵם וְכֵן
זִרְקֵה הַדֵּם אֵלֶּמָּה לֹא צִינִין שֶׁלֶם כְּשַׁעַת וְזִרְקֵה וּמִשְׁי תִּרְגֵּמָה אֲכֵן
מִדֵּם תִּסְחֹם מִן הַתְּפִיזוֹרִים כִּיּוֹן דְּגִלָּן כֶּן צִינִין דְּנִעִינָן שִׁיחָה חֵם כְּשַׁעַת
לְפִטֵּר תְּמֹר אֶסֶר בִּצְחִירֵי מַגְזִירָה שֶׁכֵּן דִּקְאֵמֵר הֵם נִשְׁמֵר
וְלִכְלֵאֵם לֵב מַגְזִירָה שֶׁכֵּן נִפְקָא אֵזוּן מַגְזִירָה אֶל אֲלֵּה יִתְחַל לֵיָּה לְכֹלֹל
הֵם וְיִתְחַל נִמִּי הֵא לְדֹאוֹת וְאֵם כֵּן טִיבָה כְּעִירִיָּה וְכֵן תְּשַׁלְּמוּ ד' וְה'
הֵם כְּדִילְפִין פְּדִיּוֹן פֶּטֶר תְּמֹר יֵשׁ לִזְמֵר כְּשֶׁה דִּידֵהוּ לֹא מוֹשִׁיָּה לְגִזְרָה
וְהֵא דִּהֵאִירָא כִּתֵּב כְּזֵה וּמִשְׁמַע דְּהֵא לֹא הֵוֵה כְּזֵה בְּדִידֵא אֲלֵּה לִפְסִין
הֵם מִיּוֹתֵם מִן הַכְּשָׁמִי דְּמו הַעִירִי אֲרִיךְ לַמְעוֹטִי אֲלֵּה כְּנִפְסִיה
אֲכֵן שְׁלֵו וְהֵא יֵשׁ לְקִדְשִׁים וְיִתְחַל דְּמו הַכְּשָׁמִי וְכֵן הַעִירִי מִיּוֹתֵם בְּלֵאֵם

יהא בדיא כתב דבר וי' האי גוונא אינא בכחיות בפרק נערה
לדבוי' דהי' אז מנאש' ופגס ואף עב גב דבושת' ופגס ופסיי' לא
ממקדושין דא' צי משר' לא לטוול' ומוכר' שמי' אלף לרוחא קאמר
בפ' קדושים מהמס' דמה להנ' שן אלו' שיי' ציגווי' מיי' י'
אז דמרוכ' דאפילו' לא אל מיי'ר' שן הכנשי' אלף משוס' דגמירין
אז הו' אמירין נה' דלמירין' מן דכנשי' לגופיה' קדשי' גמירין
גו' וא"ת מתי' קמצינא' ליה בפ' דבכורות' (דף י"ג.) לרבנן דאסרי'
מצינא' אז ואל' ק' נדמה' למי' יי' כיון' דכללי' הו' מיסמכר'
מנא' מגויר' שו' ונימא' דג"ש דוקא' ולא עולא' ממפדה' תפדה':
אימי'יה

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) (לקמן נבא:) (ב) (לעיל:
מח: וזכאי: עד: מנחות יא.)
(ג) (מנחות טו.) (ד) (זיל יתכן
נפחא.) (ה) (גיטין כה. פסחים
ס. פט.) (ו) (ביק עה. ע"ש,
(ז) כסויות יב. חולין עד:)
(ח) (חולין פא.) (ט) (ביק
עו.) (י) (שמיני יב.)

תורה אור השלם

1. בואת יבא אדרק אל
הקדש בפר כן כפר לחטאת
2. ואם ימנע הבית מזהית
משרה וילקח הוא ושכנו
הקרב אל ביתו במכסת
נקשת איש לפי אכלו חכמו
על השנה שמות יב ד
3. וכל פטר חמר תפדה
בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם
בבניך תפדה שמות יג יג

הנהרות הב"ח

(ב) גם' שאני החס' דלתיכ' :

הנהגות הגר"א

[א] נט' כשיצו ותערה כבודו
לחוק חפציו. כל"ל ושבתה"ס
סגור בעגולים (וערמכ"ס
הלכות עבודה י"ה"כ פ"ד
הלכה א' יכלה"מ שס):

תום' ישנים (המשקל)

[illegible]

דמים חזינו למחלוק ודכא לחימה
 וספקא והלא ילא ספקא חללים
 ודקס כי אס דכדנ שזוא דקס
 וסא כנגד חתן דמים ואיחורים
 וסא דלדכדנ ספקא דדורות וסא
 וסא וסא דקחמא כפרס קמא
 וסא דדכדנא שפוטא ליה דלא